

tanrininyasasi.org

Ek 8e: Ondalıklar ve İlk Ürünler — Neden Günümüzde Yerine Getirilemezler

Bu sayfa, Tanrı'nın Yasası'nın yalnızca Kudüs'te Tapınak mevcutken yerine getirilebilen buyruklarını ele alan bir serinin parçasıdır.

- [Ek 8a: Tapınak Gerektiren Tanrı'nın Yasaları](#)
- [Ek 8b: Kurbanlar — Neden Günümüzde Yerine Getirilemezler](#)
- [Ek 8c: Kutsal Kitap'taki Bayramlar — Neden Günümüzde Hiçbiri Yerine Getirilemez](#)
- [Ek 8d: Arınma Yasaları — Tapınak Olmadan Neden Yerine Getirilemezler](#)
- [Ek 8e: Ondalıklar ve İlk Ürünler — Neden Günümüzde Yerine Getirilemezler](#) (Bu sayfa).
- [Ek 8f: Komünyon Ayini — İsa'nın Son Akşam Yemeği Fısıh'tı](#)
- [Ek 8g: Nezirlik ve Adak Yasaları — Neden Günümüzde Yerine Getirilemezler](#)
- [Ek 8h: Tapınakla İlgili Kısmi ve Sembolik İtaat](#)
- [Ek 8i: Çarmıh ve Tapınak](#)

Ondalıklar ve ilk ürünler, İsrail'in artışından — topraktan (Yasa'nın Tekrarı 14:22) ve sürüden (Levililer 27:32) — ayrılan kutsal paylardı; Tanrı bunların Kendi kutsal mekânında, sunağının önünde ve Levililer kâhinlerinin ellerine sunulmasını buyurdu. Bu buyruklar hiçbir zaman kaldırılmadı. İsa onları asla iptal etmedi. Ancak Tanrı Tapınak'ı, sunağı ve kâhinliği kaldırdı; böylece bugün itaat imkânsız hâle geldi. Tapınak'a bağlı tüm yasalar gibi, sembolik ikameler itaat değildir; insan icatlarıdır.

Yasanın buyurduğu şey

Yasa, ondalığı mutlak bir kesinlikle tanımladı. İsrail, bütün artışının — tahılın, şarabın, zeytinyağının ve hayvanların — onda birini ayırmak ve Tanrı'nın seçtiği yere getirmek zorundaydı (Yasa'nın Tekrarı 14:22-23). Ondalık yerelde dağıtılmıyordu. Kişinin seçtiği öğretmenlere verilmiyordu. Yalnızca mesafe

nedeniyle geçici olarak paraya çevrilebildiği dar bir durum vardı; o durumda bile para, Tanrı'nın huzurunda kutsal mekânın içinde harcanmalıydı (Yasa'nın Tekrarı 14:24-26).

Ondalık Levililer'e aitti; çünkü onların toprak mirası yoktu (Sayılar 18:21). Ancak Levililer bile ondalığın onda birini sunağın yanında kâhinlere getirmek zorundaydı (Sayılar 18:26-28). Tüm sistem işleyen bir Tapınak'a bağlıydı.

İlk ürünler bundan da düzenliydi. Tapınan kişi hasadın ilkini doğrudan kâhine taşır, onu sunağın önüne koyar ve Tanrı'nın buyurduğu sözlü bildirimi yapardı (Yasa'nın Tekrarı 26:1-10). Bu eylem kutsal mekânı, kâhinliği ve sunağı gerektirirdi.

İsrail nasıl itaat etti

İsrail bu yasalara, itaatin mümkün olduğu tek yolla itaat etti: ondalığı ve ilk ürünleri fiziksel olarak Tapınak'a getirmekle (Malaki 3:10). Hiçbir İsraili sembolik ya da "ruhsal" bir sürüm icat etmedi. Hiçbir yüzde yerel dinî liderlere yönlendirilmedi. Hiçbir yeni yorum eklenmedi. Tapınma itaatti ve itaat, Tanrı'nın buyurduğu şeyin aynısıydı.

Üçüncü yıl ondalığı da Levililer'e bağlıydı; çünkü Tanrı'nın huzurunda onu almak ve dağıtmak üzere sorumluluğu olanlar özel kişiler değil, Levililer'di (Yasa'nın Tekrarı 14:27-29). Her aşamada ondalık ve ilk ürünler, Tanrı'nın tesis ettiği sistemin içindeydi: Tapınak, sunak, Levililer, kâhinler, törensel temizlik.

İtaat neden bugün imkânsızdır

Bugün Tapınak yoktur. Sunak yoktur. Levililer kâhinliği hizmet etmiyor. Temizlik sistemi kutsal mekân olmadan işleyemez. Tanrı'nın verdiği bu yapılar olmadan hiç kimse ondalığı ya da ilk ürünleri yerine getiremez.

Tanrı'nın Kendisi, İsrail'in "uzun günler kurbansız... efodsuz" kalacağını önceden bildirdi (Hoşea 3:4). Tapınak'ı kaldırdığında, ona bağlı her yasanın yerine getirilme imkânını da kaldırmış oldu.

Bu nedenle:

- Hiçbir Hristiyan pastör, misyoner, Mesihçi haham ya da başka bir hizmet görevlisi Kutsal Kitap'a göre ondalık alamaz.
- Hiçbir cemaat ilk ürün toplayamaz.
- Hiçbir sembolik "verme" bu yasaları yerine getirmez.

İtaati tanımlayan Yasa'dır; bunun dışındaki hiçbir şey itaat değildir.

Cömertlik teşvik edilir — ama ondalık değildir

Tapınak'ın kaldırılması, Tanrı'nın merhamet çağrısını kaldırmadı. Hem Baba hem de İsa, özellikle yoksullara, ezilenlere ve ihtiyaç sahiplerine karşı cömertliği teşvik eder (Yasa'nın Tekrarı 15:7-11; Matta 6:1-4; Luka 12:33). Gönüllü olarak vermek iyidir. Bir kiliseye ya da herhangi bir hizmete maddî destek vermek yasak değildir. Doğru işe destek olmak soylu bir şeydir.

Ama cömertlik, ondalık değildir.

Ondalık şunları gerektirirdi:

- Sabit bir oran
- Belirli ürünler (tarımsal artış ve hayvancılık)
- Belirli bir yer (kutsal mekân ya da Tapınak)
- Belirli bir alıcı (Levililer ve kâhinler)
- Törensel temizlik hâli

Bunların hiçbirisi bugün mevcut değildir.

Cömertlik ise:

- Tanrı tarafından buyurulmuş bir yüzdeye sahip değildir
- Tapınak yasasıyla bağlantılı değildir
- Statüyle buyurulmuş değil, gönüllüdür
- Ondalıkların ya da ilk ürünlerin yerine geçmek için değil, merhametin ifadesi olarak yapılır

Bugün bir imanlıya “yüzde on vermelisin” diye öğretmek, Kutsal Yazı'ya ekleme yapmaktır. Tanrı'nın Yasası, hiçbir öndere — eski ya da yeni — ondalığın yerine zorunlu, yeni bir bağış sistemi icat etme yetkisi vermez. İsa bunu hiç öğretmedi. Peygamberler hiç öğretmedi. Elçiler hiç öğretmedi.

İcat edilmiş “ondalık”, itaat değil itaatsizliktir

Bazıları maddî vermeyi “modern ondalık” hâline getirmeye çalışır ve Tapınak sistemi ortadan kalksa bile amacın sürdüğünü iddia eder. Oysa bu, Tanrı'nın reddettiği sembolik itaatin aynısıdır. Yasa, ondalığın yeniden yorumlanmasına, yerinin değiştirilmesine ya da başka birine devredilmesine izin vermez. Bir pastör Levilî değildir. Bir kilise ya da Mesihçi cemaat Tapınak değildir. Bir bağış ilk ürün değildir. Toplama tabağına konan para itaat olmaz.

Kurbanlarda, bayram sunularında ve arınma törenlerinde olduğu gibi, Yasa'nın buyurduğunu insan icatlarıyla değiştirmeyi reddederek onurlandırırız.

Uygulanabileni uygularız, uygulanamayanı onurlandırırız

Ondalıklar ve ilk ürünler ebedî buyruklardır; ancak Tanrı Tapınak'ı, sunağı, kâhinliği ve temizlik sistemini yeniden tesis edene kadar onlara itaat etmek imkânsızdır. O gün gelene kadar, gücümüz yettiğince cömertçe veririz — ondalık olarak değil, ilk ürün olarak değil, herhangi bir yüzdeye itaat olarak değil; merhamet ve doğruluk ifadeleri olarak.

İkame icat etmek, Yasa'yı yeniden yazmaktır. İkame icat etmeyi reddetmek ise, onu söyleyen Tanrı'yı onurlandırmaktır.